

Sygn. akt I C 1181/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Bajak

Protokolant: sekretarz sądowy Justyna Chojecka

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2018 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa B. K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Komendantowi Głównemu Ochotniczych Hufców Pracy

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od B. K. na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 5 400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

I C 1181/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 listopada 2017 r. powódka B. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa – Komendantowi Głównemu Ochotniczych Hufców Pracy na swoją rzecz kwoty 107 569 zł tytułem odszkodowania za szkodę wyrządzoną powódce na skutek bezprawnych działań i zaniechań pozwanego w postępowaniu o udzielenie zamówienia w przedmiocie zorganizowania i przeprowadzenia kursów zawodowych wraz z egzaminem dla uczestników projektu „(...)”, nr ref. (...). Powódka zażądała nadto zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Podstawą roszczenia powódki było twierdzenie o szkodzie jaką wyrządził jej pozwany jako zamawiający w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiocie zorganizowania i przeprowadzenia kursów zawodowych wraz z egzaminem dla uczestników projektu „(...)”, w którym, naruszając przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych, bezpodstawnie odrzucił złożoną przez nią ofertę, pomimo wcześniejszego uwzględnienia ponoszonych przez nią, co do pierwszej procedury przetargowej, zarzutów w odwołaniu wniesionym do Krajowej Izby Odwoławczej ((...)). Od tej decyzji powódka również odwołała się do (...), jednak cofnęła złożony środek zaskarżenia wobec powzięcia informacji, że sprawa ta według arbitra kwalifikuje się do dochodzenia odszkodowania w postępowaniu cywilnym, nie zaś do postępowania odwoławczego przed (...). Swoje żądanie w niniejszym postępowaniu powódka oparła o art. 471 k.p.c. Powołała się także na Dyrektywę odwoławczą (...) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającą dyrektywę Rady 89/655/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie zamówień publicznych, która przewiduje obowiązek wprowadzenia do systemu prawnego państwa członkowskich UE możliwości dochodzenia odszkodowań w przypadku, gdy podmioty doznały uszczerbku na skutek naruszeń unijnego lub krajowego prawa zamówień publicznych po uzyskaniu w drodze odwołania od niekorzystnej decyzji prejudykatu uwzględniającego zarzuty podmiotu pokrzywdzonego w toku procedury przetargowej. Powódka podniosła, że wobec nieimplementowania niniejszej dyrektywy przez państwo polskie, niespełnienie warunku uzyskania stosownego prejudykatu, nie wyłącza możliwości wystąpienia przez nią o

odszkodowanie na zasadach ogólnych. Dochodzona przez powódkę od pozwanego kwota stanowi sumę wydatków poniesionych w związku z jej udziałem w postępowaniu o udzielenie zamówienia oraz utraconych korzyści w postaci zysku, który mogła uzyskać, gdyby jej oferta została wybrana w toku tego postępowania.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania oraz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wedle norm przepisanych na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (odpowiedź na pozew, k. 277-296).

Do zamknięcia rozprawy strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie (protokół rozprawy z dnia 3 października 2018 r., k. 747-748).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 stycznia 2017 r. Zespół ds. programów europejskich i współpracy międzynarodowej złożył do Komendanta (...) wniosek o wszczęcie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiocie zorganizowania i przeprowadzenia kursów zawodowych dla uczestników projektu nr (...) pt.: (...), współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, realizowanego na terenie województwa mazowieckiego w jednostkach organizacyjnych (...) (wniosek, k. 302-304). (...) wyraził zgodę na przeprowadzenie procedury przetargowej i tego samego dnia powołał komisję przetargową do przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie ustawy z 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (zarządzenie, k. 306-307). W związku z ww. postępowaniem przygotowano Specyfikację Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ) wraz z załącznikami, zawierającą kryteria oceny przedstawionych ofert (specyfikacja z załącznikami, k. 45-86).

Postępowanie w przedmiocie udzielenia ww. zamówienia zostało ogłoszone w Dzienniku Urzędowym UE z 7 stycznia 2017 r. pod nr (...) 005- (...). Wartość zamówienia bez podatku VAT ustalono na kwotę (...) zł (ogłoszenie o zamówieniu, k. 41#44).

W terminie określonym w ogłoszeniu o postępowaniu w przedmiocie udzielenia zamówienia do Mazowieckiej (...) wpłynęły trzy oferty złożone przez: Centrum (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. na kwotę (...) zł brutto, powódki, działającej pod firmą Centrum (...), na kwotę (...) zł oraz Zakładu (...) w W. na kwotę (...) zł brutto (oferty, k. 333-459, 128-130).

W dniu 19 stycznia 2017 r. przed otwarciem ofert komisja przetargowa poinformowała, że zamawiający przeznaczył na sfinansowanie zamówienie kwotę (...) zł (protokół z otwarcia ofert, k. 87).

W dniu 6 lutego 2017 r. komisja przetargowa sporządziła protokół z oceny ofert, przeprowadzonej według wytycznych zawartych w SIWZ. Centrum (...) Sp. z o.o. otrzymało 59,23 pkt, powódka - 65,45 pkt, zaś Zakład (...) w W. - 76,13 pkt. Komisja stwierdziła, że najwyższej ocenioną ofertą jest oferta (...) w W. (protokół z oceny ofert, k. 88-91, karty ocen formalnych ofert, k. 473, 475, 477).

W dniu 14 lutego 2017 r. zamawiający unieważnił postępowanie w przedmiocie udzielenia zamówienia na podstawie art. 93 ust 1 pkt 4 w zw. z art. 138g ustawy Prawo zamówień publicznych, uzasadniając, że wynagrodzenie wskazane w ofercie uznanej za najkorzystniejszą przewyższało kwotę, którą zamawiający zamierzał przeznaczyć na sfinalizowanie zamówienia (unieważnienie, k. 92). W piśmie z dnia 17 lutego 2017 r. pozwany poinformował oferentów o unieważnieniu postępowania ze wskazaniem oceny wszystkich ofert oraz kryteriów, według których przyznawano punkty (pismo, k. 486-489).

W dniu 24 lutego 2017 r. powódka wniosła odwołanie do Krajowej Izby Odwoławczej ((...)), zarzucając zamawiającemu nieprawidłową ocenę złożonej przez nią oferty i oferty (...) (odwołanie, k. 93-130). W odpowiedzi na odwołanie pozwany w dniu 1 marca 2017 r. złożył pismo, w którym uwzględnił odwołanie (odpowiedź na odwołanie, k. 131-132). Wobec takiego stanowiska zamawiającego, (...) postanowieniem z dnia 7 marca 2017 r. umorzyła postępowanie odwoławcze, nie analizując zarzutów powódki (postanowienie, k. 515-515verte).

Zarządzeniem nr 10 z dnia 8 marca 2017 r. zamawiający zmienił skład osobowy komisji przetargowej (zarządzenie, k. 517-517verte). W tym samym dniu powiadomił oferentów o unieważnieniu czynności postępowania w przedmiocie udzielenia zamówienia zgodnie z art. 186 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych (zawiadomienie, k. 133). Następnie w dniu 9 marca 2017 r. komisja przetargowa ustaliła, że dokona wyboru oferty po złożeniu wyjaśnień przez biorących udział w postępowaniu oferentów (protokół, k. 519-519verte). W związku z powyższym zamawiający na podstawie rozdziału XIII pkt 5 SIWZ wezwał oferentów do złożenia wyjaśnień dotyczących ofert każdego z nich (wezwanie do złożenia wyjaśnień/uzupełnień, k. 523-535). Wyjaśnienia złożyła powódka oraz Zakład (...) (wyjaśnienia, k. 539-550).

W dniu 14 marca 2017 r. w toku posiedzenia komisji przetargowej z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia wykluczono ofertę Centrum (...) Sp. z o.o. ze względu na brak złożenia przez ten podmiot odpowiedzi na wezwanie zamawiającego do złożenia wyjaśnień (protokół, k. 552-552verte).

Pismem z 16 marca 2017 r. zamawiający na podstawie art. 85 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych zwrócił się o przedłużeniu terminu związania złożonymi w postępowaniu ofertami przez powódkę oraz Zakład (...), na co oferenci wyrazili zgodę (wezwanie, k. 554, odpowiedź oferentów, k. 556, 558).

Pismem z dnia 17 marca 2017 r. komisja przetargowa wezwała Zakład (...) w W. do złożenia kolejnych wyjaśnień na podstawie rozdziału XIII pkt 5 SIWZ (wezwanie, k. 537). W tym samym dniu (...) udzielił żądanych informacji (oświadczenie, k. 550).

W dniu 20 marca 2017 r. komisja przetargowa dokonała ponownej oceny ofert z uwzględnieniem wyjaśnień złożonych przez oferentów i przyznała powódce 75 pkt, zaś Zakładowi (...) – 76,5 pkt (protokół, k. 566-566verte, karty ocen formalnych ofert, karty ocen merytorycznych ofert, k. 560-564).

Pismem z dnia 21 marca 2017 r. zamawiający zawiadomił oferentów o wyborze najkorzystniejszej oferty złożonej przez Zakład (...) w W. (zawiadomienie, k. 568-579).

W dniu 31 marca 2017 r. powódka wniosła odwołanie do (...) (odwołanie, k. 149-166). Zarówno zamawiający (11.04.2017 r.), jak i Zakład (...) (6.04.2017 r.) złożyli odpowiedzi na odwołanie powódki, przystępując tym samym do postępowania przed (...) (przystąpienie do postępowania odwoławczego, k. 136-14, odpowiedź na odwołanie, k. 606-624).

W dniu 13 kwietnia 2017 r., przed wyznaczoną w sprawie rozprawą przed (...), profesjonalny pełnomocnik powódki cofnął odwołanie (protokół posiedzenia, k. 167-170). Krajowa Izba Odwoławcza na tym samym posiedzeniu wydała postanowienie o umorzeniu postępowania, nie dokonując merytorycznej oceny zarzutów (postanowienie, k. 171-174).

Pomimo zakończenia postępowania przed (...), powódka nadal starała się wykazać błędy zamawiającego popełnione w toku oceniania ofert powódki i Zakładu (...), przedstawiając dokumenty na okoliczność nieprzeprowadzenia przez (...) wystarczającej ilości szkoleń zakończonych egzaminem (pismo, k. 645-648). W piśmie z dnia 19 kwietnia 2018 r. powódka oświadczyła, że w przypadku przedstawienia przez zamawiającego wiarygodnego dowodu wykonania/przeprowadzenia egzaminów dot. usługi dla Krajowego Ośrodka (...) (...) w wykazie usług, odstąpi od jakichkolwiek aktualnych i przyszłych roszczeń w zakresie przedmiotowego postępowania (pismo, k. 648).

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, w piśmie z dnia 21 kwietnia 2017 r. zamawiający poinformował powódkę, że prowadzone przez Zakład (...) kwestionowane przez nią szkolenia zakończyły się testem noszącym znamiona egzaminu (pismo, k. 650-654). W dniu 26 kwietnia 2017 r. kontrahent (...) Krajowy Ośrodek (...) poinformował zamawiającego, że prowadzone przez Zakład (...) na jego zlecenie szkolenia w (...) zakończyły się egzaminem (pismo, k. 663). Pozwany poinformował o tym powódkę w piśmie z dnia 28 kwietnia 2017 r. (pismo, k. 665).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów, które uznał za wiarygodne, bowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości, nie budziły one także wątpliwości Sądu.

Sąd dał wiarę zeznaniom powódki, jednak nie wniosły one do sprawy nowych okoliczności, stanowiły zasadniczo powtórzenie twierdzeń z pism procesowych oraz treści przedłożonych do akt dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Procedura przeprowadzania publicznych przetargów została uregulowana w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (dalej: p.z.p.). Art. 1 ww. aktu prawnego precyzuje, że ustawa określa zasady i tryb udzielania zamówień publicznych, środki ochrony prawnej, kontrolę udzielania zamówień publicznych oraz organy właściwe w sprawach uregulowanych w ustawie.

Środki ochrony prawnej przewidziane w ww. ustawie to instrumenty, za pomocą których podmioty do tego uprawnione mogą bronić swoich interesów w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Zamawiający jest w nim bowiem podmiotem dominującym, narzucającym wykonawcom własne reguły i wymagania. Jest to więc jednocześnie mechanizm mający na celu kontrolę prawidłowości podejmowanych przez zamawiającego decyzji, jak i zmniejszenie dysproporcji pomiędzy pozycją zamawiającego a pozycją podmiotu biorącego udział w postępowaniu, któremu w ten sposób przyznano uprawnienie do weryfikacji decyzji zamawiającego.

Na system środków ochrony prawnej składają się: odwołanie do Krajowej Izby Odwoławczej ((...)) oraz skarga do sądu. Zgodnie z dyspozycją art. 180 ust. 1 p.z.p. odwołanie przysługuje wyłącznie od niezgodnej z przepisami ustawy czynności zamawiającego podjętej w postępowaniu o udzielenie zamówienia lub zaniechania czynności, do której zamawiający jest zobowiązany na podstawie ustawy (z zastrzeżeniem art. 180 ust. 2 p.z.p.). Skarga do sądu przysługuje natomiast stronom oraz uczestnikom postępowania odwoławczego na orzeczenie (...) (art. 198a ust. 1 p.z.p.).

(...) środków ochrony prawnej, zawarty w ustawie Prawo zamówień publicznych, opiera się na przepisach dyrektywy 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 11.12.2007 r. zmieniającej dyrektywę Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych (Dz.Urz. UE L Nr 335 z 20.12.2007 r., s. 31) (Jaworska M. (red.), Prawo zamówień publicznych. Komentarz, Warszawa 2018, Legalis). W wymienionych aktach przewiduje się konieczność podjęcia przez państwa członkowskie UE niezbędnych środków, aby zapewnić możliwość skutecznego, a w szczególności możliwie szybkiego odwołania od decyzji podjętych przez instytucje zamawiające z powodu naruszenia przez te decyzje prawa wspólnotowego w dziedzinie zamówień publicznych lub naruszenia krajowych przepisów transponujących to prawo (art. 1 ust. 1 akapit 3 dyrektywy 89/665/EWG oraz art. 1 ust. 1 akapit 3 dyrektywy 92/13/EWG). W polskim ustawodawstwie znalazły one odzwierciedlenie właśnie w dziale VI Prawa zamówień publicznych – Środki ochrony prawnej (S.-K. I., Prawo zamówień publicznych. Komentarz aktualizowany, 2018, Lex).

Wykładnia omawianych powyżej przepisów prowadzi do wniosku, że ustawodawca przewidział odrębny tryb kontroli decyzji zamawiającego przez specjalnie powołany do tego organ – Krajową Izbę Odwoławczą. Dopiero od rozstrzygnięcia tego organu, stronie postępowania odwoławczego będzie przysługiwała skarga do sądu okręgowego. Stwierdzić należy zatem, że sąd powszechny nie jest władny oceniać prawidłowości decyzji podejmowanych przez zamawiającego w toku postępowania o udzielenie zamówienia, czego pośrednio domaga się powódka w niniejszej sprawie.

Powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz odszkodowania za szkodę wyrządzoną jej na skutek bezprawnych działań i zaniechań pozwanego w postępowaniu o udzielenie zamówienia w przedmiocie zorganizowania i przeprowadzenia kursów zawodowych wraz z egzaminem dla uczestników projektu „(...)”, nr ref. (...). Aby doszło do analizy jej roszczenia pod względem zaistnienia przesłanek odszkodowawczych winna zatem zostać rozstrzygnięta kwestia prawidłowości podejmowanych przez pozwanego w toku prowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego czynności oraz wydanej przez niego ostatecznie decyzji, bowiem z działań

i zaniechań pozwanego w toku tego postępowania powódka wywodzi swojego roszczenie. Jak już wyłożono powyżej, do kontrolowania decyzji zamawiającego powołana została Krajowa Izba Odwoławcza, a od jej orzeczeń możliwe jest wywiedzenie skargi do sądu okręgowego. Powódka nie dysponuje jednak w niniejszym postępowaniu rozstrzygnięciem odpowiedniego organu, stwierdzającym naruszenie przez pozwanego przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych, co stanowi podstawę wysuwania względem niego roszczeń odszkodowawczych.

Wbrew twierdzeniom powódki takim orzeczeniem nie jest wydane w dniu 7 marca 2017 r. postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej o umorzeniu postępowania wskutek uwzględnienia przez pozwanego złożonego przez powódkę odwołania. Powódka wskazywała, że uwzględniając odwołanie, zamawiający przyznał rację podnoszonym przez nią zarzutom, a co za tym idzie w wyniku powtórzonych czynności przetargowych winien wybrać jej ofertę jako najkorzystniejszą. Takie twierdzenie jest chybione. Fakt, że w toku pierwszego postępowania odwoławczego przed (...) pozwany zaaprobował odwołanie powódki, co skutkowało ponowną weryfikacją ofert, wezwaniem oferentów do złożenia wyjaśnień/uzupełnień i w efekcie innym podziałem punktów pomiędzy wykonawców, nie znaczy, że po stronie pozwanego istniał przymus wyboru oferty powódki. Zamawiający nie musi wykonywać literalnie żądań uwzględnionej przez siebie odwołania.

Artykuł 186 ust. 2 p.z.p. przewiduje w przypadku uwzględnienia przez zamawiającego w całości zarzutów przedstawionych w odwołaniu możliwość umorzenia przez (...) postępowania na posiedzeniu niejawnym bez obecności stron oraz uczestników postępowania odwoławczego, którzy przystąpili do postępowania po stronie wykonawcy, pod warunkiem że w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego nie przystąpił w terminie żaden wykonawca. W takim przypadku zamawiający wykonuje, powtarza lub unieważnia czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu. Przeciwnie działanie narusza powołany przepis (postanowienie (...) z dnia 8 sierpnia 2012 r., KIO 1631/12, LEX nr 1217163). Fakt uwzględnienia zarzutów odwołania, o którym mowa w art. 186 ust. 3 p.z.p., nie oznacza, że zamawiający musi wykonać wszystkie żądania odwołania. W przypadku gdy uzna, że co innego nakazują mu przepisy prawa może, a nawet powinien, wykonać w postępowaniu czynności inaczej niż żądano tego w odwołaniu. Dokonanie czynności niezgodnie z żądaniem odwołania będzie czynnością nową, którą wykonawcy będą mogli zakwestionować w drodze odwołania (wyrok (...) z dnia 7 lipca 2016 r., KIO 1124/16, LEX nr 2143947). Natomiast w przypadku wykonania przez zamawiającego czynności zgodnie z żądaniem uwzględnionego odwołania, kolejne odwołanie wykonawcy zostanie odrzucone przez (...) na podstawie art. 189 ust. 2 pkt 5 p.z.p.

Powódka miała zatem możliwość odwołania się od kolejnej decyzji zamawiającego, z której skorzystała. Kwestia powodów cofnięcia przez nią odwołania – czy rzeczywiście wpływ na decyzję powódki w tym przedmiocie miał arbiter (...), czy fakt, że zamawiający powoływał dwie podstawy odrzucenia odwołania, a powódka nie chciała stracić 15 000 zł uiszczonyj opłaty od odwołania w razie nieuwzględnienia jej racji, jak zeznała na rozprawie – pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego postępowania, liczy się bowiem skutek decyzji powódki, tj. brak merytorycznego rozpoznania odwołania przez (...), a co za tym idzie brak stwierdzenia naruszeń przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych przez pozwanego, będących podstawą roszczenia powódki.

Wobec braku stwierdzenia bezprawnego działania pozwanego, z którego powódka wywodzi swoje roszczenie, jej żądanie nie mogło zostać uwzględnione. Sąd w niniejszej sprawie nie może samodzielnie ustalać, czy zamawiający dopuścił się naruszenia prawa na szkodę powódki w toku postępowania o udzielenie zamówienia, bowiem ustawodawca do kontroli prawidłowości podejmowanych przez niego czynności upoważnił konkretny organ – Krajową Izbę Odwoławczą. Skoro zatem ustawodawca przewidział odrębny system środków ochrony prawnej w postępowaniu o udzielenie zamówienia, stwierdzić należy, że Sąd nie jest legitymowany do badania, czy będące podstawą roszczenia powódki zachowanie pozwanego stanowiło naruszenie przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych. Na tej podstawie zdaniem Sądu brak jest możliwości kwestionowania przez wykonawcę podejmowanych przez zamawiającego w trakcie procedury przetargowej czynności w toku innego postępowania niż postępowanie odwoławcze przed (...). Rację należy przyznać powódcie, że nie ma w systemie polskiego prawa konkretnego przepisu nakazującego legitymowanie się w postępowaniu odszkodowawczym tzw. prejudykatem, jednak można to wywieść wprost z systematyki ustawy p.z.p. przewidującej odrębne postępowanie odwoławcze w sprawach dotyczących

zamówień publicznych przed powołanym do jego przeprowadzania organem. To jego kognicja została zastrzeżona przez ustawodawcę do analizy prawidłowości podejmowanych przez zamawiającego czynności w toku postępowania o udzielenie zamówienia. Przyjęcie koncepcji przedstawianej przez powódkę prowadziłyby do sytuacji, w której wykonawcy dochodziliby roszczeń względem zamawiającego z pominięciem przewidzianych przez ustawodawcę, odrębnych procedur do tego przeznaczonych, a w niniejszej sprawie – do ponownego analizowania zarzutów powódki, podnoszonych już w złożonym odwołaniu do (...), które zostało przez nią cofnięte z obawy o nieuwzględnienie przez organ i utratę uiszczonej opłaty. Konieczność wyczerpania procedury odwoławczej przed wskazanym w ustawie Prawo zamówień publicznych organem zdaniem Sądu wyprowadzić można także pośrednio z dyspozycji art. 185 ust. 7 p.z.p. który stanowi, że do postępowania odwoławczego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o sądzie polubownym. Przepis ten zawiera odniesienie do procedury arbitrażowej, która, zastrzeżona uprzednio przed strony dla rozstrzygania sporów wynikających z łączącej ich umowy, wyłącza możliwość wystąpienia na drogę sądową celem dochodzenia roszczeń. Na tej także podstawie per analogiam przyjąć należy, że nie jest dopuszczalne, aby spory wynikłe w toku postępowania o udzielenie zamówienia rozpoznawane były z pominięciem procedury odwoławczej przewidzianej w p.z.p.

Mając powyższe na względzie Sąd w niniejszej sprawie nie analizował zachowania powódki (m.in. naruszenia obowiązku działania z należytą starannością), na które powoływał się pozwany, nie wziął także pod uwagę wskazywanego przez niego oświadczenia powódki o odstąpieniu od wszelkich roszczeń z chwilą wykazania przez zamawiającego, że wybrany wykonawca faktycznie posiada kwestionowane przez nią, a wymagane w toku postępowania przetargowego, doświadczenie, co zostało jego zdaniem udowodnione, a mimo to powódka, wbrew złożonemu oświadczeniu, wystąpiła z roszczeniem przeciwko pozwanemu. Sąd nie oceniał również, czy powódka wykazała poniesioną rzekomo skutek działania pozwanego szkodę, co do wysokości. Były to kwestie nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, bowiem wobec niewykazania, że doszło do naruszenia ustawy Prawo zamówień publicznych przez pozwanego na szkodę powódki w toku procedury przetargowej, o którym była mowa powyżej, jej roszczenie co do zasady, już od samego początku, nie mogło zostać uwzględnione.

Mając powyższe na uwadze Sąd, uznając, że powódka, pomimo ciężącego na niej z mocy art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. obowiązku, nie udowodniła swojego roszczenia, orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zasądzając od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego kwotę 5 400 zł, obliczoną w oparciu o § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.